

مبانی فری سایز

برای افرادی که به خیاطی و الگوسازی علاقه دارند، اطلاع درباره لباس‌های فری سایز و نحوه الگوسازی و دوخت آنها یک مهارت ارزشمند است چون این نوع لباس‌ها راحت هستند، می‌توانند برای اندام‌های مختلفی مناسب باشند و یک استایل زیبا را برای مشتری به ارمغان بیاورند.

لباس فری سایز چیست؟

لباس‌های فری سایز یا سایز آزاد (Free size) به لباس‌هایی گفته می‌شود که طراحی و الگوسازی آن‌ها طوری انجام شده که افراد با سایزها و اندام مختلف بتوانند از آنها استفاده کنند.

البته این به این معنا نیست که لباس‌های فری سایز تمام سایزها را پوشش می‌دهند برای مثال ممکن است افراد در طیف سایزهای ۳۸ الی ۴۲ بتوانند از یک مدل لباس فری سایز واحد استفاده کنند و لباس برای فرم اندام آنها مناسب باشد. راحتی و فرم آزاد معمولاً از مشخصه‌های اصلی لباس‌های فری سایز است. در بعضی از این دسته لباس‌ها جزییاتی مثل بند، کش دوزی و نوار کمربند دار و دکمه تعبیه می‌شود تا لباس قابلیت تنگ و گشاد شدن یا رگلاژ شدن پیدا کند.

تاریخچه محبوب شدن لباس‌های فری سائز:

۱. لباس‌های سنتی: در بسیاری از فرهنگ‌ها، لباس‌های سنتی از زمان‌های گذشته اغلب گشاد بوده و به گونه‌ای طراحی می‌شدند که برای اندام‌های مختلف قابل استفاده باشند. این قابلیت باعث کاربردی بودن لباس‌ها و همین‌طور سهولت در حرکت و راحتی می‌شد، به ویژه در مناطقی با جمعیت‌های متنوع و زیاد که افراد با اندام‌های مختلف زندگی می‌کردند (مثل هندوستان).

۲. تأثیرات فرهنگی: ایده لباس «فری سائز» نیز تحت تأثیر گرایش‌های فرهنگی و مد بوده است. به عنوان مثال، لباس‌های گشاد و ریزش‌دار مانند کفتان، تونیک و پانچو برای قرن‌هاست که در نقاط مختلف جهان پوشیده می‌شوند و به دلیل انعطاف‌پذیری در سائز معروف هستند.

۳. جنبش های بوهمی و هیپی: در طول دهه های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰، جنبش های بوهمی و هیپی سبک های لباس های گشاد و فری سایز را رایج کردند. این مدل ها اغلب به گونه ای طراحی می شدند که «یک سایز برای همه قابل استفاده باشد» و به عنوان یکی از ترندهای مهم در دهه های گذشته دیده می شدند.

۴. راحتی و کاربردی بودن: با اولویت دادن به راحتی و سهولت در پوشیدن، به ویژه در لباس های غیررسمی و روزمره، لباس های سایز آزاد رفته رفته محبوبیت بیشتری پیدا کردند. لباس های فری سایز معمولاً راحت تر هستند و می توانند گاهی اوقات به خصوص برای خانم های پلاس سایز بیشتر از لباس های سایزبندی در موقعیت های مختلف مورد استفاده قرار بگیرند.

۵. تولید انبوه و جهانی شدن: با افزایش تولید انبوه و جهانی شدن صنعت مد، تولیدکنندگان به دنبال تولید لباس هایی بودند که به راحتی قابل عرضه به بازار و فروش به طیف وسیعی از مشتریان باشد. لباس سایز فری به یک راه حل عملی برای این منظور تبدیل شد زیرا نیاز به سایزبندی دقیق را کاهش می داد.

۶. استراتژی بازاریابی: برخی از برندهای مد و خرده فروشان، لباس های سایز آزاد را به عنوان راهی برای جلب نظر مشتریان در طیف گسترده تر و کاهش پیچیدگی مدیریت موجودی به بازار عرضه می کنند. با انجام این کار، آنها می توانند بدون نیاز به تولید طیف گسترده ای از محصولات با اندازه های مختلف، به مخاطبان بیشتری دست یابند.

توجه به این نکته مهم است که در حالی که لباس های سایز آزاد از نظر تناسب با انواع مختلف بدن تطبیق پذیری دارند، ممکن است برای تمام طیف سایزها مناسب نباشد و تناسب آن بسته به طرح و جنس آن متفاوت است. برخی از افراد ممکن است لباس های سایزبندی را برای تناسب دقیق تر با اندامشان ترجیح دهند.

تفاوت لباس های فری سایز و سایزبندی:

لباس های سایز آزاد و لباس های سایزبندی در نحوه طراحی و الگوسازی آنها برای تناسب و سازگاری با انواع مختلف بدن متفاوت هستند.

لباس های سایز آزاد برای تناسب با طیف وسیعی از شکل ها و اندازه های بدن در نظر گرفته شده اند که اغلب به عنوان «یک سایز مناسب همه» یا «یک سایز مناسب بیشتر اندامها» به بازار عرضه می شوند. این لباس ها معمولاً فیت گشاد و آزادی دارند و برای سایز مشخصی طراحی نشده اند. همان طور که گفته شد بعضی مدل لباس های فری سایز ممکن است کش دوزی یا جزییات قابل تنظیم داشته باشند تا مشتری بتواند جاهایی از لباس را گشاد یا تنگ تر کند و همین ویژگی این نوع لباس ها را به یک انتخاب کاربردی و راحت برای استایل های نیمه رسمی، غیر رسمی، کژوال و روزمره تبدیل می کند.

در مقابل، لباس‌های سایزبندی در اندازه‌های خاص مانند XS، S، M، L یا با سایزبندی‌های عددی (مثلاً ۳۸، ۴۰، ۴۲) عرضه می‌شوند. این لباس‌ها به گونه‌ای طراحی شده‌اند که تناسب دقیقی با سایزهای خاص بدن ارائه کنند. هدف از سایزبندی ارائه یک سیستم یکسان در الگوسازی و دوخت لباس‌ها در سطح بین‌المللی است و به مشتریان این امکان را می‌دهد تا لباس‌هایی آماده و اندازه اندامشان انتخاب و خریداری کنند. لباس‌های سایزبندی به دلیل داشتن سیستم یکپارچه در اندازه بندی و الگوسازی میتوانند تنوع بیشتری را به مشتریان ارائه دهند و برای انواع استایل‌ها گزینه‌های متنوع در اختیارشان قرار دهند.

تفاوت لباس‌های تک سایز (one size) با فری سایز:

One Size مخفف "one size fits all" است و اغلب در برچسب‌های لباس به اختصار "OS" نشان داده می‌شود. این علامت به این معنی است که محصول فقط در یک اندازه موجود است. تولید کننده می‌خواهد نشان دهد که اندازه لباس و اندازه‌های بدن خریدار برای آن کالا مورد نیاز نیست مانند روسری و شال، یا اینکه محصول مورد نظر برای همه می‌تواند مناسب باشد.

عبارت تک سایز برای لوازم جانبی، به خصوص کیف، زیورآلات، کمربند و روسری مناسب‌تر است و بیشتر استفاده می‌شود. کلاه و دستکش‌های بافتنی معمولاً در اندازه‌های مختلف ساخته نمی‌شوند و به صورت "تک سایز" به فروش می‌رسند. برای لباس‌های دوخته شده از پارچه‌هایی که کشسانی بسیار بالایی دارند و همینطور لباس‌هایی که فیت بسیار آزاد و گشادی دارند (مانند پانچو، رویه‌های بافتنی آزاد یا لباس‌های گشاد)، ممکن است به جای برچسب فری سایز، برچسب «OS» (تک سایز) استفاده بشود.

انواع لباس‌های فری سائز:

لباس‌های سائز آزاد یا فری سائز در سبک‌ها و مدل‌های متنوع برای سلیقه‌ها و کاربردهای مختلف در بازار وجود دارد. در لیست زیر به مهم‌ترین و کاربردی‌ترین لباس‌های فری سائز اشاره می‌کنیم:

۱. پیراهن‌های زنانه فری سائز: این پیراهن‌ها اغلب الگوی گشادی دارند که متناسب با سائزهای متنوع طراحی شده‌اند. پیراهن‌های فری سائز می‌توانند در استایل‌های غیررسمی، رسمی و یا برای تعطیلات کنار ساحل و به عنوان پوشش روی مایو استفاده شوند.

۲. کفتان: کفتان ها لباس های گشاد، بلند و معمولاً از پارچه های لطیف و ریزش دار هستند که می توانند به عنوان لباس اصلی یا پوشش ساحلی پوشیده شوند. کفتان ها طراحی راسته و به شکل حرف T انگلیسی دارند. اگرچه کفتان منشأ باستانی بین النهرین (عراق امروزی) دارد، اما از زمان های قدیم توسط بسیاری از گروه های قومی غرب و جنوب غربی آسیا استفاده می شده است و امروز یکی از آیتم های راحت و کاربردی در پوشش های رسمی و روزمره در صنعت مد محسوب می شود.

۳. تونیک: تونیک ها، تاپ یا لباس های آستین دار کاربردی با فیت گشاد و آزاد هستند. تونیک به عنوان یک لباس راحت و کاربردی شناخته می شود و قد آن بلندتر از بلوز و شومیز است. تونیک ها با توجه به پارچه مصرفی و تزییناتی که روی آنها استفاده شده است قابلیت استفاده در انواع استایل های رسمی، نیمه رسمی و روزمره را دارند.

۴. پانچو: پانچوها معمولاً لباس های بزرگ و جلو بازی هستند که آستین ندارند و دستها معمولاً از درزی که کنار پانچو طراحی شده است بیرون می آیند. بعضی از پانچوها هم حالت شل دارند و درزهای کناری دوخته نمیشوند. آنها گرما و راحتی را در حالی که متناسب با اندازه های مختلف بدن هستند، فراهم می کنند.

۵. کت یا بلوزهای کیمونو: لباس های آستین کیمونو معمولاً فیت آزادی دارند و به همین دلیل میتوان آنها را به صورت فری سایز طراحی کرد. از لباس های آستین کیمونو می توان به عنوان لباس اصلی یا به عنوان رویه لباس یا مانتو استفاده کرد.

۶. شلوار سنبه‌بادی: این نوع شلوار گشاد با فاق افتاده و پاهای مخروطی و گشاد است. معمولاً با پارچه‌های سبک و ریزش دار دوخته می‌شود و به خاطر فرم و والگویی که دارد یک گزینه مناسب برای طراحی به صورت فری سایز است.

۷. دامن ماکسی: دامن‌های ماکسی دامن‌های بلند و آزادی هستند که بر اساس اندازه‌های دور باسن طراحی شده‌اند و معمولاً کمر آنها کش دوزی یا رگلاژ دارد. آنها به دلیل راحتی و سبک کژوال و روزمره خود محبوب هستند.

۸. پلیورهای اورسایز: پلیورهای اورسایز، جادار و راحت هستند که آن ها را به گزینه ای محبوب برای لباس های روزمره تبدیل می کند. پلیورهای اورسایز فیت آزادی دارند اما طراحی یقه و آستین در این مدل لباس می تواند متفاوت باشد.

۹. پوشش های ساحلی: این ها معمولاً لباس های گشاد هستند که روی لباس های شنا در ساحل یا استخر پوشیده می شوند. آنها در سبک های مختلف از جمله لباس، تونیک و کفتان می آیند.

۱۰. لباس بارداری: این دسته لباس ها به خاطر کاربردشان در دوران بارداری معمولاً فری سایز و با پارچه هایی که کشسانی بالایی دارند طراحی و تولید می شوند. لباس های بارداری اغلب دارای پنل های الاستیک، کش دوزی یا جزییات قابل تنظیم هستند.

۱۱. لباس راحتی: ست های راحتی و مخصوص خانه، از جمله تاپ، پیراهن و شلوار اغلب به صورت فری سایز طراحی می شوند تا برای سایزهای مختلف راحت و قابل استفاده در محیط منزل باشند.

۱۳. شنل و اشارپ: شنل و اشارپ به خاطر مدل و الگویی که دارند اغلب برای سایزهای مختلف قابل استفاده هستند. این مدل لباس ها را میتوان از پارچه های مختلف دوخت و در استایل های نیمه رسمی و رسمی استفاده کرد.

۱۴. بارانی‌های اورسایز: بارانی‌های کلاسیک معمولاً فرم آزادی دارند و به همین دلیل می‌توان آن‌ها را به صورت فری سائز طراحی و تولید کرد. بارانی‌ها در استایل‌ها و قد متنوع در بازار موجود هستند ولی ویژگی اصلی آنها فیت آزاد و پارچه مصرفی است. در دوخت این نوع لباس معمولاً از پارچه‌های کتان ضد آب، کتان یا گاباردین استفاده میشود. از بارانی می‌توان در انواع استایل‌های رسمی، نیمه رسمی و روزمره استفاده کرد.

پارچه‌های مناسب برای لباس‌های فری ساینز:

لباس‌های فری ساینز اغلب با هدف راحتی و تطبیق‌پذیری طراحی می‌شوند و به همین دلیل، بسته به سبک و استفاده مورد نظر از لباس، ممکن است از پارچه‌های مختلفی در دوخت آنها استفاده شود.

- پارچه‌های رایج برای لباس‌های ساینز آزاد عبارتند از:

پنبه و تریکو: پنبه پارچه‌ای طبیعی و قابل تنفس است که به طور گسترده در لباس‌های ساینز آزاد به‌ویژه برای لباس‌های غیررسمی مانند تونیک، پیراهن و تی‌شرت استفاده می‌شود. این پارچه راحت و مناسب برای آب و هوای مختلف است.

ریون: ریون پارچه‌ای مصنوعی است که از خمیر چوب (سلولز) ساخته می‌شود و به نرمی و لطافت معروف است. معمولاً در لباس‌ها و تاپ‌های فری ساینز استفاده می‌شود و حالتی سبک و ریزش دار دارد.

ژرسه: پارچه‌های ژرسه که اغلب از پنبه یا ترکیبی از پنبه بافته می‌شوند، حالت کشسانی بالا دارند و راحت هستند. این نوع پارچه در بسیاری از لباس‌های غیر رسمی از جمله تی‌شرت و پیراهن و دامن استفاده می‌شود.

لینن: لینن پارچه‌ای طبیعی است که از الیاف گیاهی ساخته می‌شود و بیش‌تر با استفاده از الیاف پنبه، کنف یا کتان به دست می‌آید. قابلیت تنفس دارد و باعث راحتی در لباس می‌شود. به همین دلیل برای لباس‌های فری ساینز، تاپ و لباس‌های ساحلی مناسب است.

کرپ: پارچه کرپ از ترکیب مواد مصنوعی و طبیعی به دست می‌آید و به خاطر نوع بافت و جنس لطیف و ریزش دار آن اغلب در دوخت بلوزهای ساینز آزاد، تونیک‌ها، مانتو، کت و پیراهن‌های فری ساینز استفاده می‌شود.

ابریشم: ابریشم یک پارچه خاص و فاخر از الیاف طبیعی است که به دلیل بافت صاف و براقش شناخته شده است. در لباس‌های فری سایز برای مناسبت‌های خاص مانند کفتان، پیراهن و تونیک‌های مجلسی فری سایز استفاده می‌شود.

پلی استر: پلی استر یک الیاف مصنوعی است که اغلب با مواد دیگر ترکیب می‌شود تا پارچه تولید شده دوام و مقاومت بیشتری در برابر چروک شدن پیدا کند. به دلیل خاصیت کشسانی و راحتی از آن میتوان در دوخت انواع لباس‌های فری سایز استفاده کرد.

اسپندکس یا الاستین: این مواد به پارچه‌هایی مانند پنبه یا ابریشم مصنوعی اضافه می‌شوند تا کشش و انعطاف پذیری ایجاد کنند. از این نوع پارچه‌ها معمولاً در دوخت لباس‌های ورزشی مثل تاپ یا لگ و شلوارهای ورزشی استفاده می‌شود.

مودال: پارچه مودال نوعی ریون است که به نرمی و قابلیت تنفس معروف است. از این پارچه اغلب در لباس‌های راحتی و لباس خواب فری سایز استفاده می‌شود.

تنسل: تنسل پارچه‌ای ساخته شده از خمیر چوب است که به دلیل خواص سازگار با محیط زیست و لطافت و نرمی آن شناخته شده است. از این پارچه می‌توان در دوخت انواع لباس‌های فری سایز استفاده کرد.

پارچه‌های پشمی: پارچه‌های پشمی به دلیل حفاظت در برابر گرما و لطافت در کت، شلوار و پالتوهای فری سایز و همینطور لباس‌های راحتی یا روزمره استفاده می‌شوند که آنها را برای هوای سردتر ایده آل می‌کند.

انتخاب پارچه برای لباس‌های فری سایز به عواملی مانند راحتی، مدل و فصل یا مناسبت مورد نظر بستگی دارد. پارچه‌های مختلف کیفیت‌های متفاوتی را ارائه می‌دهند، بنابراین انتخاب پارچه نقش بسزایی در ظاهر و فیت کلی لباس دارد.

انواع سیستم‌های سایزبندی در سطح بین‌المللی:

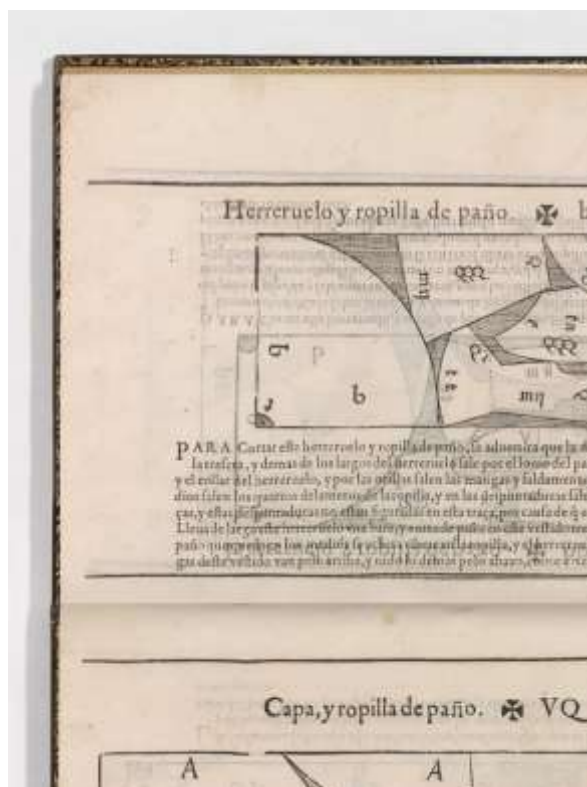
صنعت مد و پوشاک راه درازی را طی کرده است تا تجربه خرید را برای مشتریان مانند امروز راحت کند. یکی از موضوعاتی که تحولی عظیم در این صنعت به وجود آورد، ابداع سیستم سایزبندی و ورود لباس‌های سایزبندی شده به بازار بود. سیستم‌های سایزبندی مختلفی در سطح بین‌المللی وجود دارد که خرید را برای مشتری بسیار آسان کرده‌است. امروز ما حتی بدون مراجعه به فروشگاه‌های لباس و به صورت آنلاین با استفاده از جدول سایزبندی راهنمای موجود در وبسایت برند لباس مورد علاقه‌مان می‌توانیم لباس مورد نظر را انتخاب و تهیه کنیم و مطمئن باشیم کاملاً با اندازه‌های بدن و فرم انداممان مطابقت دارد. بعضی از سیستم‌های سایزبندی با علائم اختصاری و بعضی با اعداد مشخص می‌شوند. در این قسمت با انواع سیستم سایزبندی استاندارد در سطح بین‌المللی بیشتر آشنا می‌شوید.

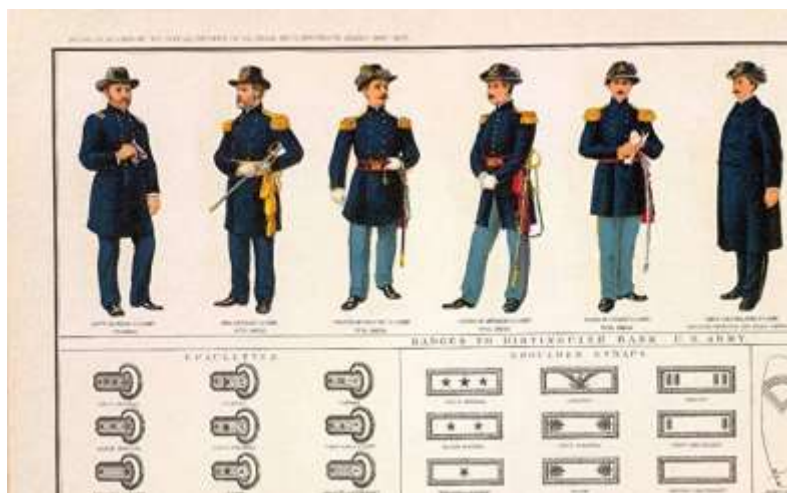
تاریخچه سیستم سایزبندی

جالب است بدانید که سیستم سایزبندی مشابه با استانداردهای اندازه گیری امروز به قرون وسطی باز می گردد.

در سال ۱۵۸۹، خوان د آلسگا، خیاط و ریاضیدان اسپانیایی، یکی از اولین آثار مکتوب در مورد خیاطی را همراه با تصاویری از الگوهای مختلف لباس تدوین کرد. اما مساله اصلی او محاسبه مقدار پارچه مصرفی مورد نیاز برای هر لباس برای افراد با اندام مختلف بود. تا قرن نوزدهم لباس ها به صورت تک دوزی و مخصوص مشتری دوخته می شدند، بنابراین لباس باید از قبل سفارش داده می شد و به طور کلی سفارش به خیاط و شخصی دوزی در دسترس تعداد محدودی از افراد ثروتمند جامعه بود. (لباس افراد در طبقات اجتماعی دیگر معمولاً به وسیله زنان خانواده دوخته می شدند.) پس از یک جلسه اندازه گیری، خیاط با توجه به اندازه های بدست آمده هر آیتم را از ابتدا الگوسازی، برش و مدل سازی می کرد که کار و زمان زیادی می برد. در اوایل قرن نوزدهم، خیاطان بالاخره متدهای خود را با انتشار آن ها به اشتراک گذاشتند. مسلماً هر خیاط متد و روش اندازه گیری متفاوتی داشت که فاقد استانداردهای لازم برای یکپارچه سازی بودند.

توسعه و تدوین سیستم اندازه گیری و سایزبندی استاندارد جهانی در نهایت با ظهور جنگ اتفاق افتاد. جنگ‌های ناپلئونی (۱۸۱۵-۱۸۰۳)، جنگ کریمه (۱۸۵۳-۱۸۵۶) و جنگ داخلی آمریکا (۱۸۶۱-۱۸۶۵). در طی جنگ سربازها به تعداد زیادی لباس نیاز داشتند و شخصی سازی و دوخت لباس به روش سنتی عملاً امکان پذیر نبود. بنابراین سیستم‌های اندازه گیری طراحی شدند که محاسبه اندازه های دیگر بدن را بر اساس تنها یک اندازه یعنی دور سینه امکان پذیر می‌کرد. به تدریج، تولید انبوه یونیفرم ها به تولید لباس های آماده برای همه مردم تبدیل شد و در پایان قرن نوزدهم، اکثریت قریب به اتفاق جمعیت مردان شهری در اروپا و آمریکای شمالی لباس های سایزبندی و تولید انبوه می پوشیدند. لباس‌های مردانه آماده به تدریج صنعتی‌تر شدند، در حالی که لباس‌های زنانه همچنان در خانه یا به وسیله خیاط‌ها دوخته می‌شدند.

سایزبندی لباس های مردانه و زنانه به طور کلی بر اساس سیستم های مختلف است. اندازه لباس مردانه در درجه اول بر اساس اندازه دور سینه تعریف می‌شد در حالیکه سایزبندی لباس‌های زنانه به دلیل تفاوت ویژگی‌های اندام زنانه یا مردانه با شماره‌های کدگذاری شده مطابق با اندازه‌های سینه، کمر، باسن و قد تعریف شد.

استاندارد جهانی

سازمان بین المللی استاندارد (ISO) که در سال ۱۹۴۶ تأسیس شد، پاسخی به تمایل بسیاری از کشورها برای هماهنگ سازی بین المللی سیستم سایزبندی بود. بنیانگذاران این سازمان شامل اتحاد جماهیر شوروی، استرالیا، چین، هند و تعدادی از کشورهای اروپایی در سال ۱۹۶۹ شروع به توسعه سیستم‌های اندازه گیری بین المللی کردند. کشورهای مختلف تحقیقاتی را در مورد اندازه‌گیری جمعیت خود انجام دادند. برای مثال، در طول سال‌های ۱۹۵۷-۱۹۶۵، اتحاد جماهیر شوروی، گروه‌های جمعیتی عمده را از بخش‌های مختلف کشور اندازه‌گیری کرد و در سال‌های ۱۹۶۶ تا ۱۹۶۷، ژاپن استاندارد خود، JIS را بر اساس اندازه‌گیری‌های ۳۵۰۰۰ نفر تدوین کرد.

اروپا

کشورهای دیگر نیز برای توسعه استانداردهای سایزبندی تلاش کرده اند. در سال ۱۹۶۶ جداول اندازه گیری لباس های بیرونی مردانه و پسرانه در آلمان صادر شد که شامل ۸۸ سایز تجاری بود. به خاطر اهمیت روزافزون بازار اروپا، جداول سایزبندی شامل اندازه های اروپایی بودند. اندازه های آلمانی به طور جداگانه مطابق با توصیه های انجمن اروپایی صنایع پوشاک (انجمن صنایع پوشاک اروپایی) تعیین شد.

چین

چین در سال ۱۹۷۴ شروع به توسعه جداول سایزبندی پوشاک کرد و جدول سایزبندی استاندارد خود با عنوان (GB ۱۳۳۵-۸۱) را در سال ۱۹۸۱ پیاده سازی کرد که این جدول در سال ۱۹۹۱ دوباره بررسی و به روز شد.

تحولات جدید

DOB-Verband (انجمن لباس های روزمره زنان) مستقر در آلمان یک سیستم اندازه گیری را در سال ۱۹۸۳ منتشر کرد که ۹ نوع فیگور را با ارتفاع نسبت به باسن به عنوان معیار کلیدی شناسایی کرد. در سال های ۱۹۹۲-۱۹۹۴، ژاپن اولین کشوری بود که از اسکنر سه بعدی برای اندازه گیری های آنتروپومتریک استفاده کرد.

سیستم سایزبندی آلفا: S, M, L و XL

این اندازه ها مدت هاست برای تی شرت ها و لباس های غیررسمی که خاصیت کشسانی دارند استفاده می شود. بسیاری از برندها نیز از پارچه های کشسان با قابلیت های بیشتر استفاده میکنند که اندازه گیری دقیق را کمتر ضروری می سازد.

سایزبندی مبتنی بر حروف آلفا بخشی از استاندارد اروپایی EN ۱۳۴۰۲ است که برای اولین بار در سال ۱۹۹۶ توسعه یافت. کدگذاری حروف آن فرآیند تولید را ساده می کند و اقلام با اندازه های متفاوت کمتری برای تولید استفاده می شوند. همچنین این سیستم انتقال به اندازه های بین المللی را ساده می کند و خرید آنلاین را برای مشتریان آسان تر می کند. برندهای پوشاک دریافته اند که آقایان که بخش قابل توجهی از مشتریان حوزه پوشاک را تشکیل می دهند، سیستم سایزبندی آلفا را ترجیح می دهند. به تدریج این سیستم سایزبندی در گروه لباس های زنان، نوجوان و بچگانه هم رایج شد.

سیستم سایزبندی انگلستان (UK)

سیستم سایزبندی انگلستان (بریتانیا) با سیستم‌های اندازه‌گیری در بسیاری از نقاط جهان از جمله ایالات متحده متفاوت است. در سیستم سایزبندی انگلستان، اندازه لباس‌ها معمولاً با ترکیبی از اعداد و حروف برجسته گذاری می‌شوند. اگر از یک برند پوشاک بریتانیایی قصد خرید داشته باشید معمولاً جدول سایزبندی با این سیستم ارائه می‌شود.

در بریتانیا، سایز لباس اغلب با اعدادی مانند ۶، ۸، ۱۰، ۱۲ و غیره مشخص می‌شود که نشان دهنده سایز لباس است. عدد کمتر به طور کلی سایز کوچکتر را نشان می‌دهد، در حالی که عدد بالاتر نشان دهنده سایز بزرگتر است. توجه به این نکته مهم است که این اندازه‌ها در همه برندها استاندارد نیستند، بنابراین اندازه ۱۰ در یک برند ممکن است متفاوت از اندازه ۱۰ در برند دیگر باشد.

سیستم سایزبندی بریتانیا شامل اندازه‌های افراد پلاس سایز یا سایز بزرگ نیز می‌شود که معمولاً با اعدادی مانند ۱۶، ۱۸، ۲۰ و غیره همراه با علامت‌های «Plus» یا «Curve» برجسته‌گذاری می‌شوند. این اندازه‌ها برای افرادی با هیکل‌های پرت‌تر در نظر گرفته شده‌اند و به گونه‌ای طراحی شده‌اند که تناسب راحت و جذابی را ارائه دهند.

علاوه بر سایزبندی عددی لباس در بریتانیا از سیستم سایزبندی الفبا هم استفاده می‌شود. "XS" (بسیار کوچک)، "S" (کوچک)، "M" (متوسط)، "L" (بزرگ)، و "XL" (بسیار بزرگ).

سیستم سایزبندی اروپایی (EU)

سیستم اندازه‌گیری اروپایی که اغلب به عنوان "EU sizing" شناخته می‌شود، معمولاً توسط برندهای پوشاک در بسیاری از کشورهای اروپایی استفاده می‌شود. این سیستم با سیستم‌های اندازه‌گیری مورد استفاده در ایالات متحده و انگلستان متفاوت است. در سیستم اندازه‌گیری اتحادیه اروپا، اندازه‌های لباس معمولاً با مقادیر عددی برجسته‌گذاری می‌شوند که نشان‌دهنده سایزهای مختلف است.

اندازه لباس های اروپایی بر اساس اندازه گیری دور سینه، کمر و باسن و بر حسب سانتی متر است. سایزها معمولاً به صورت یک عدد دو رقمی مانند ۳۶، ۳۸، ۴۰ به بالا نشان داده می شود. این اعداد با اندازه گیری های خاصی مطابقت دارند که هر اندازه به طور تدریجی بزرگتر از اندازه قبلی است. برای مثال، اندازه ۳۶ ممکن است با اندازه دور سینه تقریباً ۸۴-۸۶ سانتی متر، اندازه دور کمر ۶۴-۶۸ سانتی متر و اندازه باسن ۸۸-۹۲ سانتی متر مطابقت داشته باشد. از سیستم سایزبندی به طور معمول در ایران هم استفاده می شود.

مانند سایر سیستم های اندازه گیری، سیستم اروپایی همچنین شامل اندازه های پلاس سایز برای افراد با اندام پُر تر است. این اندازه ها معمولاً با اعدادی مانند ۴۴، ۴۶ تا ۵۶ برچسب گذاری می شوند و همچنین ممکن است شامل علامت های «plus» یا «curve» باشند.

علاوه بر سایزبندی عددی لباس در اروپا از سیستم سایزبندی الفبا هم استفاده می شود. "XS" (بسیار کوچک)، "S" (کوچک)، "M" (متوسط)، "L" (بزرگ)، و "XL" (بسیار بزرگ).

سیستم سایزبندی ایالات متحده آمریکا (US)

در سیستم سایز بندی ایالات متحده، اندازه لباس زنانه معمولاً با مقادیر عددی نشان داده می شود. سایزهای رایج لباس عبارتند از ۰، ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۰، ۱۲، ۱۴، ۱۶، ۱۸ به بالا. عدد کمتر به طور کلی سایز کوچکتر را نشان می دهد، در حالی که عدد بالاتر نشان دهنده سایز بزرگتر است.

با این حال، توجه به این نکته مهم است که این اندازه های عددی مستقیماً با اندازه گیری های خاص بدن مطابقت ندارند. اندازه های پلاس سایز معمولاً با مقادیر عددی به همراه "W" یا "X" مشخص می شوند، مانند W۱۸، W۲۰، W۲۲ و غیره. این اندازه ها به گونه ای طراحی شده اند که تناسب راحت و دلپذیری را برای کسانی که اندام بزرگتری دارند، فراهم کنند.

علاوه بر سایزبندی عددی لباس در آمریکا از سیستم سایزبندی الفبا هم استفاده می شود. "XS" (بسیار کوچک)، "S" (کوچک)، "M" (متوسط)، "L" (بزرگ)، و "XL" (بسیار بزرگ).

جدول سایزبندی داخلی و جدول سایزبندی خارجی:

جدول سایزبندی داخلی آن جدولی است که در داخل تولیدی، مزون و برندهای پوشاک برای سایزبندی و الگوسازی محصولات از آن استفاده می‌شود. این جدول سایزبندی به منظور حفظ اندازه ثابت در تمام محصولات تدوین شده و در الگوسازی، نمونه دوزی و موارد دیگر به آن رجوع می‌شود.

جدول سایزبندی خارجی برای کمک به مشتریان شما برای انتخاب محصول مناسب با توجه به سایز ارائه می‌شود. این جدول سایزبندی معمولاً در وبسایت و صفحات مجازی آنلاین شاپ‌ها در دسترس مشتریان قرار می‌گیرد تا موقع خرید آنلاین بتوانند به راحتی محصول مورد نظر را با توجه به سایز اندامشان انتخاب و خریداری کنند.

این جدول معمولاً شامل چهار اندازه گیری اصلی است: سینه، کمر، باسن و قد لباس.

اما بسته به محصول، جدول سایزبندی می‌تواند شامل اندازه‌گیری‌های دقیق‌تری هم باشد. به عنوان مثال، در جدول سایزبندی مربوط به شلوار جین، دور ران، ارتفاع فاق و قد داخل ران نیز می‌تواند لحاظ شود.

روش‌های ارائه جدول سایزبندی محصولات:

به طور کلی دو روش اصلی برای ارائه جدول سایزبندی محصولات وجود دارد:

- جدول سایزبندی بر اساس اندازه‌های بدن
- جدول سایزبندی بر اساس اندازه‌های محصول

روش اول:

در این روش، جدول سایزبندی ارائه شده با توجه به اندازه‌های بدن (بدون در نظر گرفتن آزادی) تدوین و ارائه می‌شود. مشتری با اندازه‌گیری قسمت‌های مختلف اندام خود (دور سینه، دور کمر، دور باسن، دور بازو و ...) می‌تواند با استفاده از جدول متوجه شود اندازه‌های بدنش در محدوده کدام سایز محصول قرار می‌گیرد و کدام سایز می‌تواند برایش مناسب باشد.

در تصویر زیر می‌توانید یک نمونه از جدول سایزبندی بر اساس اندازه‌های بدن را مشاهده کنید:

قد آستین	سرشانه	دوربازو	دور باسن	دور کمر	دور سینه	قد تمام	سایز
۶۰	۱۱/۸	۲۶/۵	۹۰	۶۵	۸۰	۱۶۸	S
۶۰	۱۲	۲۷/۵	۹۴	۶۸	۸۴	۱۶۸	
۶۰	۱۲/۲	۲۸/۵	۹۷	۷۲	۸۸	۱۶۸	
۶۰	۱۲/۴	۲۹/۵	۱۰۰	۷۶	۹۲	۱۶۸	M
۶۰	۱۲/۶	۳۰/۵	۱۰۳	۸۰	۹۶	۱۶۸	
۶۰	۱۲/۸	۳۱/۵	۱۰۶	۸۴	۱۰۰	۱۶۸	
۶۰	۱۳	۳۲/۵	۱۰۹	۸۸	۱۰۴	۱۶۸	L
۶۰	۱۳/۲	۳۴/۲	۱۱۴	۹۴/۵	۱۱۰	۱۶۸	
۶۰	۱۳/۶	۳۶	۱۱۹	۱۰۱	۱۱۶	۱۶۸	
۶۰	۱۳/۹	۳۷/۵	۱۲۴	۱۰۷/۵	۱۲۲	۱۶۸	XL
۶۰	۱۴/۲	۳۲/۵	۱۲۹	۱۱۴	۱۲۸	۱۶۸	
۶۰	۱۴/۲	۴۱	۱۳۴	۱۲۱/۵	۱۳۴	۱۶۸	

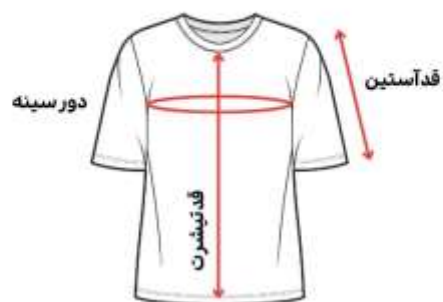
روش دوم:

در این روش جدول سایزبندی بر اساس اندازه‌های محصول ارائه می‌شود. یعنی اندازه‌های اصلی محصول (مثل یک دوم سینه، یک دوم کمر، عرض شانه و) در سایزبندی تدوین و ارائه می‌شود. در این حالت مشتری می‌تواند اندازه‌های ارائه شده را با اندازه‌ای بدن خود مقایسه کند و تصمیم بگیرد که کدام سایز محصول با اندازه‌های بدنش تطابق بیشتری دارد.

در ادامه سه نمونه جدول سایزبندی بر اساس اندازه‌های محصول را می‌توانید مشاهده کنید:

	XS	S	M	L	XL
عرض سینه	44	48	52	56	60
قد	60	63.5	67	70.5	74
قد آستین	62	63	63.5	64	65

	XS	S	M	L	XL
دور سینه	81	86	91	96	101
قد آستین	17	18	19	20	21
قد تیشرت	58.5	61	63.5	66	68.5

	XS	S	M	L	XL
دور سینه	94	96	106	106	114
دور کمر	94	101	101	101	110
دور باسن	109	114	114	118	127
عرض شانه	37.5	38.5	39.5	40.5	41.5
قد آستین	65	66	67	68	68